

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: المیادین
نویسنده: پپه اسکوبار
برگردان: م. قربانی
۱۰ مارچ ۲۰۲۵

مراسم وداع با نصرالله، مهر تأییدی بر میثاق شکست‌ناپذیری حزب‌الله

مراسم وداع با حسن نصرالله در بیروت به مهر تأیید قدرتمندی بر روح پایداری مقاومت تبدیل شد، زیرا میلیون‌ها نفر برای گرامیداشت یاد او در میان ویرانه‌هایی که تجاوزهای اسرائیل در جنوب لبنان و حومه جنوبی بیروت بر جای گذاشته بود، گرد آمدند. علی‌رغم ویرانی‌ها و تهدیدهای مداوم، سرپیچی قاطعانه مردم به وضوح نشان داد: مقاومت همچنان پابرجاست.

بیروت – حدود ساعت ۱:۳۰ بعدازظهر یکشنبه ۲۳ فیروری است. در داخل استودیوم بزرگ ورزشی شهر بیروت، حدود ۱۰۰.۰۰۰ نفر سیاهپوش با پرچم‌های زرد حزب‌الله بر دست، به پیکرهای (شهادا) دبیرکل حزب‌الله، حسن نصرالله و هاشم صفی‌الدین، پوشیده در پرچم حزب‌الله که آرام به دور میدان در حرکت است، ادای احترام می‌کنند. ناگهان مثلث جت‌های جنگنده اف-۳۵ اسرائیلی آسمان را شکافت و با کمترین ارتفاع ممکن از بالای استادیوم گذشت. در هر کشور دیگری، در چنین مناسبت غم‌انگیزی، این یک ادای احترام هوایی برای مراسمی بود که روی زمین برگزار می‌شد.

اما اینجا لبنان است – کشوری که مورد ظن معمول قرار دارد و ارتش ملی آن از خرید جت جنگنده با فن آوری پیشرفته و هرگونه دفاع هوایی مؤثر منع شده است. بنابراین، نمایش هوایی اسرائیل، به طور قابل پیش‌بینی، یک تحریک دیگر بود – تحریکی که اتفاقاً بلافاصله به ضد عاملان آن تبدیل شد.

کل استادیوم – به علاوه بیش از یک میلیون مردمی که در پیرامون آن گرد آمده بودند – با اظهار انزجار، تحقیر و اعتراض جمعی علیه عوامل تحریک، به آن پاسخ دادند.

به جای خشم، تمسخر به فضای غالب تبدیل شد. می‌خواهید چکار کنید؟ همه ما را یکجا بمباران کنید؟ – همان‌طور که با سید نصرالله در ۲۷ سپتامبر کردید؟ ما اینجا هستیم و آماده ایم. بفرمائید. ترسوها.

آن‌ها فریاد می‌زدند، «مرگ بر اسرائیل»، و دریائی از مشت‌های گره کرده به هوا پرتاب می‌شد. همه هماهنگ و هم‌صدا فریاد می‌زدند: «لبیک یا نصرالله»

عکسی از استادیوم ورزشی شهر بیروت در مراسم تشییع حسن نصرالله و هاشم صفی‌الدین

بدیهی است که گردانندگان آن اقدام، این پیام را دریافت نکردند، چون نمایش رقت‌انگیز رویکرد و اکنشی اسرائیل کمتر از یک ساعت بعد تکرار شد و با فریادهای بلندتری از تمسخر و مقاومت مواجه گردید.

اتفاقاً، مهندسان لبنانی تأیید می‌کنند که وقتی نیروی هوایی اسرائیل ده‌ها بمب هماهنگ شده را بر روی مقر فرماندهی زیرزمینی حزب‌الله در ضاحیه، یکی از حومه‌های جنوبی بیروت، در تلاش برای ترور رهبر مقاومت پرتاب کرد، این امر تنها با دانش پیشرفته اطلاعاتی/ماهواره‌ای آمریکا محقق می‌شد.

اطلاعات جمع‌آوری شده‌ای که این ضربه عظیم را وارد کرد، به وسیله نیروهای میدانی تسهیل شد.

سازمان اطلاعات اسرائیل ممکن است لاف بزند که – به طور بالقوه – به برخی از ابزارهای دریافت و انتقال اطلاعات در درون حزب‌الله نفوذ کرده است و این‌که تمام تجهیزات پیشرفته آمریکائی مورد نیازش را در اختیار دارد. اما وقتی نوبت به نبردهای واقعی و سخت می‌رسد، ارتش اشغالگر اسرائیل را چیزی جز مشت‌های فتنه‌گر و آشوبگر تشکیل نمی‌دهند.

استادان تخریب

و به این ترتیب می‌رسیم به ویرانی ابلهانه‌ای که اسرائیل با «تهاجم» ناموفق خود به جنوب لبنان تحمیل کرد. نیروهای اشغالگر طی ۶۶ روز تلاش کردند تا به عمق جنوب نفوذ کنند، اما نتوانستند بیش از چند کیلومتر از مرز پیشروی کنند و بلافاصله به مناطق امن خود عقب‌نشینی کردند.

این الگوی ناکامی روزانه، خشم رهبران اسرائیل را برانگیخت. آن‌ها تصمیم گرفتند این کمبود را با انجام عملیات هوایی بی‌تناسب و بی‌رویه در سراسر لبنان جبران کنند. ارقام متفاوت است. اما حداقل ۴۸۰۰ لبنانی در حملات هوایی و نبردها در سراسر جنوب کشته شدند که اکثر آن‌ها غیرنظامی بودند.

تل ایبب بدون هیچ دست‌آورد ملموسی، همراه با تضعیف گسترده روحیه نیروهایش در مرز لبنان، به معنای واقعی کلمه از واشینگتن عاجزانه خواست که با حزب‌الله آتش‌بس برقرار کند.

این وضع به ناگزیر عرصه را برای تخصص واقعی و آزمایش شده یک ارتش بزدل و ضعیف‌النفس باز کرد: انتقام. هیچ چیز انسان را برای مشاهده بقایای ویرانی دیوانه‌واری که اسرائیلی‌ها در منطقه منتخب عرض جغرافیایی جنوب لبنان - از مارون الرأس تا اودیسه - ایجاد کرده اند، آماده نمی‌کند. اغلب این کشتارها پس از آتش‌بس رخ داد.

مارون الرأس بر بالای تپه‌ای ستراتیژیک در پس‌زمینه‌ای مشرف به فلسطین قرار دارد. امروز این نمونه بارزی است از این‌که چگونه اسرائیل یک روستا را به طور کامل ویران می‌کند تا آن‌را حفظ نکند. مارون الرأس بخشی از اتحاد شهرداری‌های منطقه قلعه است با حدود ۶۰۰ واحد مسکونی و حدود ۲۵۰۰ تا ۳۰۰۰ ساکن. در جریان آتش‌بس، اسرائیلی‌ها - که توان اشغال آن را در طول جنگ نداشتند - بازگشتند و همه چیز را، از تله‌گذاری در خانه‌ها گرفته تا تخریب جاده‌ها و ریشه‌کن کردن درختان، با بولدوزر ویران کردند.

با قدم زدن در مارون الرأس، جایی که اکنون به زمینی مرده و لم یزرع تبدیل شده است، نمونه بارز و تجلی ویرانی و تاراج: با مینیاتوری از غزه، همانقدر غیرقابل زندگی روبه‌رو می‌شوید.

با این حال، مقاومت در همه جا وجود دارد از پرچم‌های حزب الله و تصاویر بی شماری از شهدای محلی گرفته تا اولین بولدوزرهایی که شروع به برداشتن آوارها کرده اند.

یک عکس که ویرانی در مارون الرأس در جنوب لبنان را نشان می‌دهد

شهر عُدیسه در مرز فلسطین، به همان اندازه هولناک است. بار دیگر ارتش اسرائیل پس از دو ماه درگیری شدید با حزب الله نتوانست این شهر را تصرف کند. بار دیگر از آتش‌بس برای عملیات انتقام استفاده شد. عُدیسه امروز به معنای واقعی کلمه با خاک یکسان شده است.

در تمام این موارد، مطلقاً حتی یک نگاه از رسانه‌های ناتو، و ناگفته نماند، حتی یک محکومیت مؤثر از سوی سازمان ملل متحد وجود نداشت.

خلاف مارون الراس، که از آنجا فلسطین اشغالی را می‌بینید، در بالای تپه (در پیش‌زمینه، در واقع سرزمین لبنان مسروقه)، محدوده‌های عُدیسه، درست در جلوی یک پاسگاه نیروهای اشغالگر و متجاوز قرار دارد. در جریان دیدارمان گروهی از اشغالگران اسلحه خود را به سوی ما نشانه گرفتند. اما قابل توجه‌ترین گروه آن‌هایی بودند که با ترس و لرز از پشت دیوار سرک می‌کشیدند.

عکسی که ویرانی در عُدیسه در جنوب لبنان را نشان می‌دهد

تل ابیب، همان‌طور که پیش‌بینی می‌شد، به نقض آتش‌بسی که درخواست کرده بود، ادامه می‌دهد: نیروهایش در بالای تپه در جنوب لبنان باقی می‌مانند و نیروی هوایی آن در انجام حملات هوایی در سراسر کشور اصرار دارد.

تحریک هوایی روز یکشنبه، همراه با تخریب ابلهانه روستاها در جنوب لبنان، که به مثابه قطعاتی از یک موزائیک تلقی می‌شود، آن چیزی را به تصویر می‌کشد که در بهترین حالت باید آن‌را به عنوان ماشین کشتار انتقام‌جویی در ظاهر یک دولت-ملت، تعبیر کرد.

اما، مقاومتی که اکنون با یاد و الگوی سید نصرالله تجسم یافته است، براحتی مرعوب نخواهد شد. تصادفی نیست که او در سراسر جهان عرب و سرزمین‌های اسلامی و اکثریت جهانی مورد احترام است و خواهد بود.

حالا چه اهمیتی دارد اگر رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر لبنان در مراسم تشییع روز یکشنبه شرکت نکنند؟ اینان صرفاً عروسک‌های خیمه‌شب بازی هستند. آنچه اهمیت دارد این است که مراسم وداع با نصرالله فوق‌العاده تکان دهنده بود، و مقاومت مهر میثاق خود را زد: «ما به عهد خود وفاداریم.» مقاومت بسادگی از صحنه پاک خواهد شد.

نصرالله در آخرین سخنرانی خود، در ۱۹ سپتامبر ۲۰۲۴، یک روز پس از حمله تروریستی اسرائیل به پیجرها و بی‌سیم‌های دستی حزب‌الله، و تنها هشت روز پیش از ترور وی با ۸۵ بمب یک تتی امریکائی آینده‌ای اجتناب‌ناپذیر را ترسیم کرد:

«لحظة تسوية حساب فرا خواهد رسید، اما ما به تنهائی ماهیت، مقیاس، مکان و اجرای آن را در تنگترین دایره ممکن تعیین خواهیم کرد. زیرا ما در کانون دقیقترین، حساسترین، عمیقترین و تعیین کنندهترین نبرد قرار داریم.»

Seyed Mohammad Marandi ✓

@s_m_marandi · Follow

In Odeisseh, along the Palestine border. Zionists failed to capture the town after 2 months of heavy fighting with Hezbollah. But, during the ceasefire, amid Western media silence and UN indifference, regime forces entered town after town, destroying everything in their path.

1:17 PM · Feb 22, 2025

«در عدیسه، در امتداد مرز فلسطین، صهیونیست‌ها پس از دو ماه درگیری سنگین با حزب‌الله نتوانستند این شهر را تصاحب کنند. اما در جریان آتش‌بس، در میان سکوت رسانه‌های غربی و بی‌تفاوتی سازمان ملل، نیروهای رژیم شهر به شهر وارد شدند و هرچه را سر راهشان بود ویران کردند» – تونیت سید محمد مرندی ۲۲ فبروری ۲۰۲۵

۲۵ فبروری ۲۰۲۵